θηρεῶνας· ἀθωρεὶ τῶν θραγμάτων
θής· ὁ μυθωτός.
θηθαυρός· συναγωγὴ χρημάτων κεκλημένη. (f. κ. a κλείω)
θηλύμητις· ὁ πόρνος καὶ ἀθεκτής.
θήλυνοιν· ἄθυχοι.
θήψ· ἡ δικώλης.
θηρατὴς λόγων· καὶ δυμητὴς. (f. καὶ μητὴς)
θηρήτορας· κυνηγούς.
355. θήρα· ἡ θήρευσις.
θηγάνη· ἡ ἀκόνη.
θηλή· κλαδὶ ἢ ἡγαλουχός.
θηθία· τροφή.
θήλια· ἡ μυθκερία.
θῆκαι· οἰκοροί· (f. οἰ δωρεά)
θηρεωμα· ἀγρεωμα.
θηρατρα· δίκτυα· παγίδας.
θηρίπλεον· πολὺ ἔρον· ὑπέλλινον.
θηκτὸν· ἡκονῖ μέγον.
θηλυ· τὸ θῆλυκόν.
θῆδαι· ἀρμέλγειν.
θήσομαι· ὁρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω.
θητεύειν· ἐπιμεθῶ δουλεύειν.
θήγω· τὸ ἀκονῶ.
θηήσθαι· θαυμάζεσθαι.
θηήσαντο· ἐθαύμασαν.
θηρατεύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι.
θηρεύμενοι· ἀντὶ τοῦ ζητούμενος.
355. θηβαῖοι· ἔθνος βοιωτίας.
θῆβη· κιβώτιον· πλακτὸν ὡς κοφινῶδες.
θήριον· γάλα.
θηλύφρον· ὀξύφωνον.
θηρεγρα· θηρατικὸν ἄγκιστρον.
θηροφόνος· θηροκτόνος· τὸ θ μετὰ τοῦ ν.
θίασος· χορὸς θύλλογος μαθητῶν.
θιασώτης· χορευτής.
θίνα καὶ θῖς· ἰσοροὶ· ὁ αἰγιάλος
θίασος· τὸ ἀθροιζόμενον ἐπὶ τιμῇ θεοῦ.
θιγγάνειν· ἐγγίζειν· ἅπτεσθαι.
θίγειν· παῦσαι· ἐγγίσαι.
θίασον· λάπυρα.
θίξις· ἁφή· τὸ θ μετὰ τοῦ λ.
θλασίας· ὁ αὐτόνυχος.
θλίψις· φυλακὴ ἀλίσθησις· ἐξορία· τιμωρία.
θλίβεται· πιέζεται· ὡς ἐπὶ ἰσχυλῆς· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀδυνατούντων.
θλᾶν· ἀντὶ τοῦ θλάσσειν· τὸ θ μετὰ τοῦ ν.
θνητὸς· ὁ φθαρτός.
355. θνῆβις· ἡ φθορά.
θνηβίδιον· τὸ θνηβιμαῖον.
θνηβιμαῖον· τὸ νεανεκρωμένον.
θνητοὶ· ἢ ὑπὲρ δῶμα ἀλλὰ τῶ ζῶντι τὸ πνεῦμα ἔχων χωρισθῆναι δυναμένην.
θόλος· ἄκμα στρογγυλοειδές.
θοῦρος· ὁρμητικός· πολεμικώτατος.
θοῦρις· θοῦριδος· ἐπὶ θουριασικοῦ ἀκμαιοῦ
Θούλης· οὗτος ἀβαβίλωνθεν τάδης αἰγυπτου καὶ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὀνόματος μίαν τῶν ἑαυτοῦ νήσων ἐκαλεῖν Θούλην· ἐπαρθεὶς δὲ τοῖς κατορθώμασιν παρεκγάγων(;) εἰς τὸ μανικὸν τοῦ θαρσεῖν καὶ θυμοῦσθαι ἐρῶτα τοῦτα θεάσον ἡμῶν κυρίδεν τῆς πρότης ἐκπῆρ βιλιάς· ἐνυνηθοι τοῦτα ἢ τὸ ἔσαι μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐδώθη αὐτῶ χρυσὸν ἔχων οὕτως· πρῶτα θεος μετὰ πάντα λόγος καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς· σύμφυτα δὲ πάντα καὶ εἰς ἀν ἰόντα· οὗ κρέτος ἀνώνιον ἀ κεῖ προσὶ βάλλα· θνητὸν ἄδηλον πάνων βίων καὶ ἐξελθῶν ἐκ τοῦ μανικοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐδφάγη ἐν τῇ τῶν ἄφρων χώρα.
355. θορεός· ἡ ἀκμὴ τοῦ σπέρματος· τὸ ἰσοχαιον μετὰ τοῦ α.
ἴαχος· ἡ διόνυσος ἢ ἐφέτη.
ἴαμβος· ἔπος· ποδῶν ἐξ διβύλλαβος.
ἰός· τὸ φάρμακον καὶ τὸ βέλος.
ἰάσπις· λίθος πολυτελής.
ἰακώβ· πλεονεξίας ὀνόμαζεται.
ἰαχάρης· ὁλάνας ποτάμιος.
ἰία· ὄμμα· καὶ ἡ φωνή.
ἰάω· ἡ θεωρεία παρὰ ἑβραίοις.
ἰαγχήμαια· ὠδαὶ δυονυσιακαὶ.
ἰαίνεσθαι· εὐφραίνεσθαι.
ἰάλεμος· ἠχος· βοή· θρῆνος.
ἴα· τὰ μωρεμένα ἄν θη.
ἰάψαι· βλάψαι.
ἰάπυξ· ἄνεμος ἐλαφρός.
ἰαμβεφάγος· ὁ λοιδορός.
ἰάσαι· μιμᾶται.
ἰατὰ βίλη· ἤγουν· ἠδαγήτεις.
ἰάδαι· ἐν τῇ τοῦ πορεύονται.
ἰαμβίκαι· ὄργανα μουσικὰ ζεύγωνα· τὸ μιμᾶτοι
355. ἰβύκινον· μουσικὸν ὄργανον ἀπὸ ἰβύκα. (f. ἰβύκας)
ἰβυρεῖς· ὄνομα ἔθνους.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346463203/82